

Het Randstedelijk Mannenkoor

Is opgericht 11 juli 2000 en draagt een neutraal karakter

Bestuur:	Voorzitter	Henk van Merriënboer	0181- 646574
	Secretaris	Cor Spiering	0181-619192
	2e Secretaris	Leo Molendijk	0186-691884
	Penningmstr.	Arie vander Stelt	0181-632776
Commissaris	PR	Ger Beikes	010-5016212
Commissaris	Evenementen	Henk Ketting	0181-643572

Dirigent: Arjan Breukhoven 010- 4211882

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in 'De Kern',
Eikenlaan 2, Spijkenisse, 0181-612800.

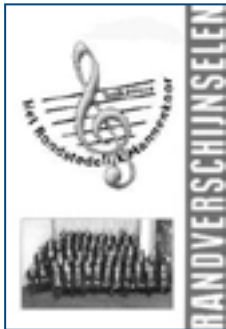
Contributie: € 11,00 per maand.; over te maken per eerste van de
maand op ABN-AMRO bank nr. 56.71.07.795 van
Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Kleding: **Formeel:** Zwarte smoking, wit smokingoverhemd, lange zwarte
sokken, zwarte schoenen.
Informeel tenue: koorvest, wit overhemd, koorstropdas, donkere
broek (geen spijkerbroek).

Concertmap: Voor concerten en andere uitvoeringen. Tegen betaling van een
borg van € 7.00 in bruikleen te verkrijgen bij Arie van der Stelt.
Bij het verlaten van het koor kan de map worden ingeleverd en
wordt de borgsom terug betaald.

Redactie: Ger Buitink en Roel Korpershoek
Interviews: vacature
kopij naar: gbuitink@chello.nl

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl

NEGENDE JAARGANG

Nummer 2 - 20 november 2008

Wat is er te lezen in deze uitgave:

Bladzijde 1	Colofon HRM
Bladzijde 2	Inhoudsopgave
Bladzijde 3	Van de voorzitter
Bladzijde 4	Van de redactie
Bladzijde 5	Bestuursinformatie
Bladzijde 9	Werk in uitvoering: Kerstconcerten
Bladzijde 10	Riedijk Mode al jaren ...
Bladzijde 12	Uit het hoofd
Bladzijde 13	Willie Wortels der Lage Landen
Bladzijde 16	Trots op HRM
Bladzijde 17	Lang zullen zij leven
Bladzijde 18	Mutatie/Weetjes
Bladzijde 19-20	HRM in Engeland
Bladzijde 33	Bladmuziek
Bladzijde 34	Programma van optredens
Bladzijde 35	De Moppentrommel
Bladzijde 36	Vijf dagen varen met...

**Het volgende nummer van RANDVERSCHIJNSELEN
verschijnt op donderdag 15 januari 2009.**

**U kunt de kopij insturen tot uiterlijk: zaterdag 3
januari 2009**

Van de voorzitter

Het Kerstrepertoire heeft weer de overhand. Logisch dat in deze periode veel aandacht wordt besteed aan verbetering van kwaliteit van dit deel van ons repertoire.

We hebben tenslotte diverse Kerstoptredens op ons programma staan. Er wacht ons een drukke tijd. Vooral de Activiteitencommissie zal in de decembermaand de handen vol hebben. Omdat vele handen nog steeds licht werk maken, verzoek ik u bij het doen van een oproep door deze Activiteitencommissie, positief te reageren. Hiermee bedoel ik niet alleen maar 'ja' knikken, maar vooral ook daadwerkelijk de handen uit de mouwen steken.

Uiteraard ontkom ik er niet aan dat ik even terugblik naar de onvergetelijke Engelandreis. Van het begin tot het eind was het een perfecte reis. Alles werkte mee. Het weer, de vriendelijke mensen, de organisatie, het hotel, de begeleiding, de plekken die werden bezocht, het eten, de beide overtochten. Ik kan nauwelijks zaken noemen die voor verbetering vatbaar waren. U zult uiteraard verder in dit blad meer lezen over deze reis.

In mijn voorwoord in Thetford heb ik getracht de aanwezigheid uit te leggen wat de betekenis van de naam van ons koor is. Hierdoor kreeg ik de lachers op mijn hand. De vertaling van Het Randstedelijk Mannenkoor naar het Engels luidt:

The Urban Conglomeration of Western Holland Men's Choir

Dus, mochten wij ooit nog eens inter-

nationaal naar buiten treden, dan is de naam al voor handen.

Omdat regeren nog steeds vooruitzien is, zijn wij in het bestuur reeds bezig met het invullen van de komende periode, waarbij vooral het jaar 2010 een belangrijk jaar zal zijn. In dat jaar zal ons tweede lustrum worden gevierd. Allerlei ideeën passeren de revue. De definitieve invulling zal nog even op zich doen wachten, maar de grote lijnen zijn uitgezet.

Als bestuur mogen wij ons gelukkig prijzen met het feit dat we sinds kort compleet zijn. Cor Spiering heeft zich aangemeld als secretaris en heeft ondertussen zijn vuurdoop al gehad. Eindelijk een volledig bestuur.

De nieuwe Statuten, zoals die door de Algemene Ledenvergadering zijn goedgekeurd, zijn afgelopen 3 november aangeboden aan notaris Ouwkerk. Bij dit aanbieden waren naast mij Heerco Steen en Leendert van de Berg aanwezig. Binnen niet al te lange tijd kan het één en ander geformaliseerd zijn en kunnen wij u de definitieve Statuten en het nieuwe Huishoudelijk Reglement overhandigen.

Ik wens u voor de komende periode veel zangplezier (naast het ander plezier dat u heeft) en spreek tot slot de hoop uit dat wij ons, als koor, op een uitstekende wijze zullen presenteren in de aanstaande decembermaand. Eén ding is duidelijk. Het kost ons allemaal iets meer inspanning. Dat heb je nu eenmaal, als je steeds meer gevraagd wordt.

Hartelijke groet.

Henk van Merriënboer

Van de redactie

Terugkijkend op de concertreis naar Engeland kan maar één ding vastgesteld worden “het was fantastisch. Alles zat mee. Het weer wat normaliter bij zulke evenementen een vaste spelbreker is, liet zich tijdens deze reis van z'n beste kant zien. Voor Engelse begrippen het negende wereldwonder?

En er zijn nog meer zaken die zonder problemen zijn verlopen. Een uitvoerig verslag van deze reis is verwoord door Peter Hoevenaars. Na het lezen van dit verslag is de redactie al begonnen met sparen voor een volgende reis.

Op initiatief van het bestuur start in deze editie een serie zogenoemde 'advertorials'; redactionele artikelen over de adverteerders in Randverschijnselen. Het bestuur hoopt op die manier, de voor de vereniging zo belangrijke adverteerders, wat dichterbij de leden en de lezers te brengen.

Peter Hoevenaars is bereid gevonden om de advertorials te schrijven en hij is begonnen met 'Rietdijk Mode' uit Hellevoetsluis, een adverteerder en sponsor van het eerste uur.

In een nagekomen vakantieverhaal beschrijft Hans Spiering zijn leuke ervaringen aan boord bij Jaap van Koppen. Uiteraard veel informatie over de bestuursvergaderingen en nog veel meer interessante verhalen. Deze keer dus een aardig boekje vol. De redactie wil dit graag zo houden, dus doet nogmaals een oproep aan alle koorleden om kopij in te sturen, maar het moet dus wel direct of indirect aan koor gerelateerde onderwerpen voldoen. Veel leesplezier met deze editie.

BESTUURSINFORMATIE.

(okt. 2008)

- Allereerst werd voor de laatste keer de reis naar Thetford nog eens doorgenomen. Er gaan definitief 57 zangers mee. Alle betalingen zijn gedaan, afspraken gemaakt; de reis kan beginnen.
- Er staan 4 concerten in december op het programma: 11, 17, 19 en 24 december. Voor de concerten van 11 en 19 december zullen de Evenementencommissie en de PR-commissie direct na de herfstvakantie actief moeten worden, om alles tijdig klaar te hebben. Natuurlijk rekt het bestuur op de medewerking van koorleden, zowel bij de voorbereiding als bij het opruimen; maar bovenal bij het aanwezigheid zijn op alle 4 de genoemde avonden.
- De kooragenda voor 2009 ziet er voorlopig als volgt uit:
  - in mei een optreden in Ahoy, zoals we dat al eens eerder hebben gedaan.
  - zo. 17 mei zangdienst in de Antwoordkerk in Hoogvliet;
  - vr. 9 okt. deelname aan een benefietconcert in de Ontmoetingskerk in Spijkenisse.
  - zingen in een verzorgingshuis – datum nog niet bekend;
  - woe. 16 dec. Kaarslichtkerstconcert in Maassluis;
  - eigen kerstconcert – er is nog geen definitieve keuze uit 3 data gedaan.

Verder zijn er gesprekken gaande over concerten in 2010 met het Liberationchoir uit Canada en wellicht zingen we op uitnodiging in Hürth-Berrenrath vanwege een groot jubileum van het mannenkoor daar.

- Het bestuur is verheugd weer 3 nieuwe leden te mogen verwelkomen: Jan van der Kooij (bas), Piet Mijderwijk (bariton) en Hans Bremer (2^e tenor); tevens betreurt het bestuur het vertrek van Joop Holkema. Het totaal aantal leden komt daarmee op 98.

- Op donderdag 30 oktober houden OPEN HUIS, waarbij het bestuur van zins is om een half jaar lidmaatschap cadeau te doen. Mannen die zich op die avond als lid aanmelden, maken hierop kans. Wie de gelukkige is zal door loting worden bepaald.
- Na de herfstvakantie zal ook een Jubileumcommissie bijeen geroepen moeten worden om het jubileumjaar 2010 vorm te geven.

BESTUURSWETENWAARDIGHEDEN.

(NOV. 2008)

- **Cor Spiering** (bas) heeft zich bereid verklaard tot aan de eerstvolgende ALV in maart 2009 als secretaris in het bestuur te gaan optreden. Het bestuur is erg blij met deze toezegging.
- **Gerard Huisman** heeft besloten zijn lidmaatschap van HRM per 1 november 2008 te beëindigen; hij bedankt alle koorleden voor de gezelligheid die hij de afgelopen jaren heeft mogen ontvangen.
- **De Statuten** zijn door de beide opstellers (Heerco en Leendert) en onze voorzitter Henk bij notaris Ouwerkerk (zie zijn advertentie in RV) gebracht; binnenkort kan voor de vaststelling hiervan getekend gaan worden door ons dagelijks bestuur. Daarna zullen alle leden het definitieve exemplaar uitgereikt krijgen.
- **De reis naar Thetford** is buitengewoon plezierig verlopen. Het mooie weer heeft hieraan natuurlijk wel bijgedragen. De concerten en de gehele verzorging er om heen waren buitengewoon. Iedereen heeft erg genoten en kijkt met veel

genoegen terug op deze reis. De organisatie (Bianca Jongeneel en haar vader Ed) verdient een grote pluim.

➤ De komende concerten in december :

Donderdag 11 dec.: Sint-Catharijnekkerk in Brielle; vorig jaar hadden we het geluk, dat de EO na TV-opnamen versieringen had laten staan. Nu zullen we zelf aan de bak moeten om e.e.a. voor elkaar te krijgen.

Arie heeft een plattegrond van de beschikbare zitplaatsen gemaakt; er kunnen –als we alles benutten – 460 plaatsen verkocht worden. De kaarten gaan – op basis van de opgestelde begroting - **€ 13,00** kosten. In afwachting van de beschikbaarheid van de kaarten kunnen er wel kaarten gereserveerd worden, die op volgorde van binnenkomst verwerkt zullen worden.

De PR-cie zorgt voor posters, entreekaarten, programmaboekjes, benadering media.

Martin Zonnenberg bespeelt het orgel , Boudewijn Zwart bespeelt het carillon en solist is Hans Voschezang.

Woensdag 17 dec. : Groote Kerk in Maassluis > ieder op eigen gelegenheid er heen. Entreekaarten kosten € 10,00 per stuk.

Vrijdag 19 dec. : Antwoordkerk in Hoogvliet; samen met het christelijk gemengd koor Rejoice, o.l.v. Ingrid Luijten-Poort. Op het orgel speelt Everhard Zwart, soliste is Lisette Emmink (sopraan); ook bij dit concert zal veel afhangen van de inbreng van de Evenementencie. en de PR-cie.; de entreekaarten kosten € 10,00; er zijn 450 kaarten beschikbaar.

Woensdag 24 dec. Dienst in de Doopsgezinde Gemeente in Ouddorp; er wordt een bus geregeld bij voldoende deelname, waarbij de bus zal stoppen in Zwartewaal en Hellevoetsluis. Deze dienst begint om 20.00 uur.

Vrijdag 26 dec. Schipperskerstdienst in de Pelgrimskerk te Rotterdam-IJsselmonde. De dienst zal beginnen om 16.00 uur.

Het Bestuur rekent op veel zangers bij al deze concerten; we zijn een groot koor en dat moeten we laten zien ook. Vanaf half november zullen er deelnemerslijsten liggen, ook voor de bus naar Ouddorp.

- **De nieuwjaarsreceptie wordt gehouden op donderdag 8 januari 2009.** Aangezien we nu 97 leden hebben en er 3 nieuwe bijkomen is het magische getal van 100 bereikt. Dat zullen we dan 'vieren'.
- Het bestuur gaat de mogelijkheden om een **CD** op te nemen t.g.v. het 10-jarig bestaan serieus onderzoeken.

WERK IN UITVOERING: KERSTCONCERTEN

Als mannenkoor hebben we toch aardig wat concerten rond de Kerstperiode in de planning. Ik moet toch echt zeggen dat we stuk voor stuk erg leuke uitvoeringen voor de boeg hebben. En over het aantal mogen we best een heel klein beetje trots zijn. Ik hoop daarom van harte dat we er bij elk concert bij zijn. Want met elkaar vormen wij ons grote koor, maar vormen wij ook de klank van ons koor. En wat is er leuker dan wat je wekelijks hebt ingestudeerd aan het publiek te laten horen.

Voor mij persoonlijk is het ook dit jaar weer een erg drukke periode. Gedurende iets meer dan twee weken één of twee concerten per dag, geen dag uitgezonderd. Het andere werk gaat natuurlijk gewoon door zoals de uitvaarten en het studeren en het administratieve deel (dat hoort er ook bij) en alle andere muzikale klussen die elke dag langs komen.

Een aardig omvangrijke klus is ook dit jaar weer de organisatie van het

'Groot Mannenkoor Kerstconcert bij Kaarslicht'. Dit jaar dus weer in de Groote Kerk van Maassluis met echt weer toppers als solisten. Een oorstrelende stem van Marjo van Someren gaan we beluisteren, maar ook de gouden klanken uit de gouden fluit van Kees Alers. En van Henk-Jan, Maurice en van Martin weten we wat we kunnen verwachten: kwaliteit en daardoor een absolute meerwaarde voor een concert.

Ik hoop dat ik jullie bij alle concerten in gezondheid en enthousiasme mag ontmoeten. De data weten we tenslotte toch al lange tijd en anders: schrijf ze even over in je huisagenda zodat we niets vergeten.

Een fantastische en gezegende kerstperiode gewenst.

Groetjes,
Arjan

RIETDIJK MODE AL JAREN AAN DE TOP

De smalle Kerkstraat is onderdeel van de Vesting Hellevoetsluis. Veel verwijst er in dat gedeelte van de stad naar de maritieme geschiedenis, maar zeker niet minder is gerelateerd aan de huidige watersport en de levendige horeca. In die omgeving en wel op de nummers 3 en 10 is *'Rietdijk Mode'* gevestigd; al meer dan dertig jaar hét adres voor exclusieve dames- en herenmode.

De geschiedenis van Rietdijk Mode gaat terug tot begin jaren zeventig van de vorige eeuw. Adri (gekend door HRM vanwege zijn toneelspel bij Gunda) en Carina Rietdijk begonnen destijds in de Waterpoortstraat net buiten de Vesting een buurtwinkel voor woningtextiel. Enkele jaren later in 1976 vonden zij de markt rijp voor de overstap naar de Kerkstraat en de mode. Hellevoetsluis stond toen aan het begin van een groeiperiode. Rietdijk Mode groeide mee en dat niet alleen in omzet, maar zeker in kwaliteit. Binnen afzienbare tijd bouwde Adri en Carina een vaste klantenkring op, die meeding in hun bedrijfsfilosofie. Dat was mede aanleiding om twintig jaar geleden niet te verhuizen naar het nieuwe winkelcentrum 'De Struytse Hoek'.

Zoon André en dochter Inge Rietdijk hebben enkele jaren geleden de zaak van hun ouders overgenomen. Zij bouwen voort op de stevige fundamenten, die hun ouders hebben gelegd en weten hen nog regelmatig te vinden voor advies en hulp. André: "Mijn ouders gingen voor kwaliteit en mijn zus en ik doen niet anders, daarom behoort onze zaak zonder meer tot de top twintig van het land in de branche". De klanten voor dit exclusieve modehuis komen dan ook niet alleen uit

Hellevoetsluis of de regio, maar uit het gehele land. Vaak komen zij met hun pleziervaartuigen, die vlakbij kunnen afmeren. In de Kerkstraat weten de klanten zich geadviseerd en begeleid door deskundige medewerkers en medewerksters.

Rietdijk Mode staat al jaren aan de top waar het gaat om dames- en herenmode. Niets nieuws voor heel veel trouwe klanten, Echter wel een aangename ervaring voor HRM-zangers, die hun koorsmoking bij deze trouwe sponsor van het koor kochten. Voor modebewuste mannen en vrouwen, die hechten aan kwaliteit en een goede service, is een bezoek aan Rietdijk Mode in de Hellevoetse Kerkstraat zonder meer een must.

Peter Hoevenaars.

EXCLUSIEVE MODE KOOPT U IN 'T VAN HELLEVOET

HEREN		DAMES
Scabal		Escada
Brioni		Dismoro
Brax		Escada Sport
Jaguar		Paul & Shark
Corneliani		Hauber
Paul & Shark		Lucia
Cortigiani		Laurel
U. Bilancioni		Avant Garde
John Miller		Armani
Caramelo e.a.		St. John e.a.

Kerkstraat 3+10 (in de vesting)
Hellevoetsluis tel.: 0181-314404
www.rietdijkmode.nl

UIT HET HOOFD

Als gekend liefhebber van koorzang en meer in het bijzonder mannenkoorzang kijk ik met enige regelmaat naar de uitzendingen van 'Nederland Zingt'.

Uiteraard let ik dan vooral op de mannen in de strakke pakken en met de mooie kleurige strikken. Uiteraard ben ik dan altijd ook benieuwd of Arjan Breukhoven de maat slaat en/of aan de toetsen van het orgel of de piano zit; maar dat terzijde.

In de loop van de afgelopen jaren heb ik dus op de televisie al heel wat mannenkoren en -ensembles zien en horen langs komen. Goede en hele goede, koren die mij ontroerden en koren waarvan ik het repertoire minder apprecieerde.

Waarover ik mij telkens weer erg over kan verheugen, zijn de beelden met 'uit het hoofd' zingende koren. Prachtig al die mannen met de rug gestrekt, de borst vooruit en het hoofd geheven, allemaal geconcentreerd kijkend naar de dirigent. Als ik zo'n 'uit het hoofd' zingend koor zie, vraag ik mij elke keer af waarom HRM dat vrijwel nooit doet. Het moet zo langzamerhand toch mogelijk zijn, dat wij de liederen die al vanaf 2000/2001/2002 in de map zitten, zonder de map zingen? Het gaat om twee soms drie coupletten tekst om uit het hoofd te leren. Dat mag toch voor niemand een probleem zijn? De muziek zit uiteraard al lang in het hoofd van elke zanger. Kortom, wat belet HRM om de kunst van het 'uit het hoofd' zingen wat vaker te gaan beoefenen. Is vijf minuten per repetitie wat dat betreft te veel gevraagd?

Peter Hoevenaars.

Willie Wortels der Lage Landen

Laatste deel van onze uitvinders avonturen

De nominatie voor uitvinder van het jaar gaf wel veel reactie.

We konden daar mooi op voortborduren. We zijn er altijd van uitgegaan, dat het commercieel maken van ons plan door de betrokken industrie moest gebeuren. Zij hadden immers al de juiste kanalen. En wij konden alleen maar nieuwe methoden aandragen met ons beschermde plan. Toch wenste ieder een bepaald resultaat, gebaseerd op een uitgebreide test en gedurende een lange termijn. En dit was nu wat wij de industrie zelf wilde laten uitvoeren.

Inmiddels trachtten we door publicaties mensen en bedrijven enthousiast te maken.

Frits, die niet in het wereldje van decoratie bekend was nam ik eerst mee naar de Heimtex in Frankfurt een jaarlijks terugkomend evenement waar een

ieder die zich met behang en textiel bezig hield aanwezig was. Zo kon hij als medevennoot snel daarvan kennis nemen en inschatten waar de mogelijkheden van afzet lagen.

Intussen werd ons interviews afgenomen door de lokale omroep, krantenartikelen in diverse landelijke dagbladen geplaatst en was er zelfs een optreden in een TV programma van Chriet Titulaer, dat in dat jaar de wereld rondging op zoek naar interessante nieuwe ontwikkelingen.

Hij bracht ons behang ter sprake in combinatie met de geweldige torenbouw in Azië.

Met al die belangstelling was het voor ons makkelijk contact te zoeken met potentiële geïnteresseerden.

We kregen van verschillende kanten aanbiedingen om het project voor ons verder te ontplooien.

Zo kwam TNO langs. Ze waren commercieel geworden en hadden allerlei middelen in huis om ons te helpen. Het uurloon werd ook direct genoemd en met 10 uur waren we er niet.

Het Innovatiecentrum wilde studenten van de Erasmus Universiteit inschakelen om markttesten uit te zetten, zodat we daarmee productiebedrijven aan konden tonen hoe werd gereageerd.

Ook dit kostte ons een hoop geld en we bleven maar van mening, dat de betrokken industrie dit zelf kon uittesten.

En zo bleven we zoeken naar de juiste partner.

We gingen op bezoek bij de machinebouwer van behang-drukmachines, om te zien of het procédé in 1 gang met het produceren van het behang kon meelopen.

Telkens weer kwamen we thuis met bemoedigende uitkomsten.

Maar nog steeds niet de juiste man gevonden die zich wilde inzetten, om zowel het proces te vervolmaken evenals de markttesten wilde doen.

We bezochten een Amerikaan, die de decoratiebeurs in Keulen beocht en ook van ons had gehoord. Geweldig vond hij het, maar wie leverde het product?

Een leverancier van wandsystemen zocht contact, want dat

was wel wat om een wand al voor te bewerken, zodat de klant er zijn eigen dessin eenvoudig op kon kleven, als ware het klittenband.

Het was ook mogelijk om wandtextiel op onze wijze aan te brengen en ook deze mensen hebben we bezocht.

Mensen die reclamevitrites telkens van nieuwe posters voorzag kwamen informeren en natuurlijk ook de gewone consument.

Die hadden al verschillende malen artikelen gelezen en wilden wel weten waar nu dit product te koop was.

Er was opeens een bedrijf, dat graag wilde en ons toestond op de productiemachine een testrun te draaien.

Nu hadden we beet. Er werd goed materiaal geproduceerd, maar tijdens het wikkelen van een 10 meter rol plakte de achterkant van het papier in het bufferstation tegen elkaar.

Dit moesten ze nog eens goed oplossen. Maar daar kwam niets van.

Uiteindelijk staken we zelf de plas over naar Engeland. Daar zat echt de grootste producent van Europa. Prachtig vonden ze de demonstratie. Heel goed te gebruiken.

Alleen de geur van het potje latex, dat op de muur gesmeerd

moest worden was wel erg onaangenaam.

Het grootste deel van hun productie ging naar Amerika en daar er ammoniak beslist nodig was om dit smeerseltje homogeen te houden, werd ons gevraagd dit te wijzigen. In Amerika wordt dit absoluut niet geaccepteerd en zelfs verboden. De leverancier kon hieraan echter niet voldoen. Ook kon de geur niet gemaskeerd worden en zo liepen we weer tegen een dood spoor aan.

De instandhoudingstaksen voor het octrooi bleven we intussen trouw voldoen.

Een rekeningetje hier, eentje daar voor een ander land enz. enz.

Intussen kwamen we maar niet verder. Het werd ons langzamerhand duidelijk dat er geen oplossing voor de verschillende problemen kwam en we besloten dus het hele project te stoppen.

Erg moeilijk was het niet. We hadden onze dromen gehad en geprobeerd deze te verwezenlijken. En we hadden gerekend. Wat kon het ons opleveren?

De totale markt was ca 500 miljoen rol. We dachten per rol incl. muursmeersel wel hfl. 0,20 te kunnen generen. Onze droom spatte uiteen! Het werd

niets. Maar wat we ervan overhielden was een herinnering aan en aantal leuke jaren met positieve uitdagingen. Nu vliegen de uitvinders met bosjes over het TV scherm. Allemaal met grootse plannen en ideeën. Uiteindelijk blijft er maar één winnaar over. Hij kan rekenen op € 25.000 en een contract om het idee in de markt te zetten. Wat een mazzelaar.

Na het inzingen in Lady's Chapel in de Kathedraal van Ely op zaterdag 11 oktober 2008 wilde een Engels sprekende man in rode sweater en blauwe pantalon iets van ons repertoire weten. Hij zat naast mijn vrouw en zodoende werd ik het aanspreekpunt.

Vier werken herkende hij direct o.a. *Sanctus*, *Gloria van Vivaldi*, en natuurlijk *Abide with me*, maar ook *Cantique de Jean Racin* en dit werk zong hijzelf ook maar dan in een "mixed Choir". Vervolgens bekende hij dat hij aanvankelijk dacht dat ons koor uit Wales kwam. Zo trots als iemand maar zijn kan reageerde ik, "no sir, we'r from the Netherlands, Spijkenisse!"

Wat gaf die man met zijn "vergissing" ons koor een groot compliment. Je mag gerust weten met hoeveel trots ik daarna heb staan zingen zowel rond het altaar in de Kathedraal zelf maar ook later weer in de Kapel.

Die man heeft HRM geen seconde uit het oog verloren. Hij was constant in onze buurt. Jammer dat ik hem na afloop niet meer heb kunnen spreken. Hij was verdwenen. En dat voelde niet goed.!!

Jullie vinden het toch zeker niet vreemd dat ik, terug in de oude bibliotheek/kleedruimte van de Kathedraal, moest brullen: "**MANNEN IK BEN HARTSTIKKE TROTS OP JULLIE, maar ook een beetje op mezelf.!!**"

Geweldig gezongen, proficiat!

Een beetje liefhebber van mannenkoorzang weet dat die koren in Wales op een behoorlijk hoog niveau zingen. Waarschijnlijk deden wij dat ook, althans het was zeker niet slecht.

Gerard Streefkerk.

LANG ZULLEN ZIJ LEVEN

22 november 2008	Piet Barendregt
28 november 2008	Cor Baarendse
2 december 2008	Leo van Kooij
5 december 2008	Henk van Merriënboer
7 december 2008	Ap Strijdhorst
9 december 2008	Cor Spiering
15 december 2008	Andre Bok
23 december 2008	Leen van Campen
3 januari 2009	Hendrik Scherpenhuyzen
3 januari 2009	Frans Tuink
4 januari 2009	Wim Overgaauw
8 januari 2009	Ger Buitink
10 januari 2009	Henk de Klerk

Allemaal alvast van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

**Bij de meeste carrièreladders kom je er boven
pas achter dat hij tegen de verkeerde muur staat.**

MUTATIE

Nieuwe koorleden

Het bestuur is verheugd weer 3 nieuwe leden te mogen verwelkomen:

Jan van der Kooij (bas)

Piet Mijderwijk (bariton)

Hans Bremer (2° tenor)

tevens betreurt het bestuur het vertrek van Joop Holkema en Gerard Huisman

WEETJES

Soms hoor je een deuntje en dan zou je zo graag de tekst willen weten. Wanneer je onderstaande site opzoekt dan vind je 21702 songteksten van 2244 artiesten.

Lijkt mij wel voldoende.

<http://www.musicfrom.nl/songteksten/>

Wie ontdekt de vout

HET RANDSTEDELIJK MAN

VERSLAG VAN EEN VIERDAAGSE REIS
NAAR NORWICH, THETFORD, ELY EN CAMBRIDGE

MANNENKOOR IN ENGELAND

Tekst: Peter Hoevenaars

Het Randstedelijk Mannenkoor is een reislustig zanggezelschap. Opgericht in het jaar 2000 gingen de zangers en hun partners voor de eerste keer op reis ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan. Destijds, in 2005 dus, was het reisdoel Duitsland en in het bijzonder de plaats Hürth, zustergemeente van Spijkenisse. De reis werd vanaf Rotterdam in de vorm van een riviercruise gemaakt en nam een extra lang weekend in beslag. Na afloop hadden de mannen de smaak te pakken. Reden waarom het bestuur als snel plannen smeedde voor een tweede grote koorreis. Maar eerst was er nog een eendaagse buitenlandse busreis en wel die naar de Belgische steden Brugge en Gent. Deze trip, gemaakt in het najaar van 2007, stond volledig in het teken van het vijftwintigjarig jubileum van de huisdirigent Arjan Breukhoven. Intussen was al wel duidelijk geworden, dat de derde buitenlandse reis weer een meerdaagse zou zijn en HRM wellicht naar Engeland en wel in de eerste plaats naar Thetford, de andere zustergemeente van Spijkenisse, zou voeren.

DE VOORBEREIDING

Een reis, groot of klein, begint bijna nooit op de dag van het vertrek. Dit gold zeker voor de reis van HRM naar Engeland. Het idee ontstond medio 2007 in het altijd bezige brein van penningmeester Arie van der Stelt. Nadat het bestuur zijn idee omarmde, nam hij contact op met de gemeenteambtenaar, die betrokken is bij de jumelage tussen Spijkenisse en Thetford. Daar vond Arie vrijwel onmiddellijk een gewillig oor voor zijn plan. De gemeentelijke medewerkster stelde voor, dat Arie met een delegatie uit Spijkenisse voor een 'werkbezoek' mee naar Thetford zou gaan. Het is dan najaar 2007. In het kielzog van de onderwijsdelegatie mocht de nijvere penningmeester in Engeland zijn eigen plan trekken. Het spreekt dus vanzelf, dat hij vooral contacten legde met mensen van de culturele werkgroep in de zuster gemeente. De contacten verliepen positief en maakten Arie nog enthousiaster voor de Engelandreis dan hij al was. Met een koffer vol goede, voor verdere uitwerking vatbare, ideeën keerde hij derhalve in Spijkenisse en niet veel later bij het bestuur van het koor terug. Al snel werd vervolgens duidelijk, dat de reis naar de East England Heights er zou komen. De volgende stappen waren het plan communiceren met de leden en het vinden van een effectieve en veilige organisatievorm voor de verdere gang van zaken. Wat dat laatste

betreft viel een reiscommissie van eigen leden al snel af. Het bestuur realiseerde zich snel en terecht, dat voor een in meerdere opzichten gecompliceerde reis een professionele organisator in de arm genomen diende te worden. De voorzitter introduceerde de 'Group Travel Desk' onder de enthousiaste leiding van Bianca Jongeneel. Beide partijen werden het snel eens en zo wist Arie van der Stelt zich in de verdere voorbereiding en organisatie van de derde HRM-reis naar het buitenland. voortaan gesteund door een professional.

Eind 2007 kon het bestuur al de definitieve data van de reis bekend maken en een flink aantal sluiers oplichten over wat er allemaal stond te gebeuren. In verband met de te maken reserveringen (bus, boot, hotel) werd ook al snel de inschrijving voor deelname opengesteld. Het duurde natuurlijk even voordat het totale aantal deelnemers bekend was. De inschrijving sloot tenslotte op achtenvijftig zangers en ongeveer even zoveel partners en begeleiders. Waar het gaat om de zangers zonder meer een respectabel aantal, maar wellicht toch minder dan de (te) hoog gespannen verwachtingen van het bestuur. Men liet zich daardoor evenwel niet uit het veld slaan. Nog steeds enthousiast en energiek ging het op naar donderdag
9 oktober 2008.

DONDERDAG 9 OKTOBER – Van Spijkenisse naar Norwich.

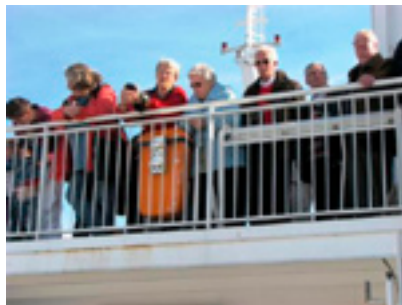
Donderdagochtend rond de klok van 11.00 uur stroomde het pleintje vóór gebouw De Kern vol met reislustige mannen en vrouwen. Alhoewel de bussen naar Hoek van Holland, richting veerboot Stena Line, pas om 12.00 uur zouden vertrekken, was aan de Engelandvaarders gevraagd al vroeg aanwezig te zijn.

Kennelijk was de redenatie: “Je kunt nooit weten en als zich iets onverwachts voordoet, hebben we nog tijd om een oplossing te vinden”. De HRM-ers en hun partners waren op tijd, zoals zij tijdens de gehele reis steeds tijdig op de afgesproken plekken waren. Met de zon hoog aan de hemel en een fijne reis in het vooruitzicht kon het natuurlijk niet anders dan dat iedereen in oppebste stemming was. Verspreid over het pleintje vormden zich groepjes van geanimeerd pratende mannen en vrouwen. Duidelijk de eerste aanzet voor de groepsvorming tijdens de komende dagen.

Het uurtje pratend wachten vloog voorbij. Met een dubbeldekker en een gewone lange bus ging het daarna al snel richting Hoek van Holland. Daar

voegden zich Jan Molenaar en Gerard Huisman en hun vrouwen bij het gezelschap. Zij waren op eigen gelegenheid naar de boot gekomen. De twee regelaars Ed Jongeneel (bus 1) en Bianca Jongeneel (bus 2) – zij hadden zich, evenals de chauffeurs Jan en Aad, tijdens de korte busreis bekend gemaakt – begeleidden de groep naar de vertrekhal. Met de door Bianca uitgereikte boardingcards op zak kon de inscheping aan boord van de Hollandica plaatsvinden. Het grote witte schip maakte zowel qua exterieur als qua interieur een geweldige indruk op de landrotten, maar ook bij de mensen met meer maritieme ervaringen kon het geheel de goedkeuring wegdragen. Eenmaal aan boord kwamen Arjan Breukhoven en pianist/begeleider Everhard Zwart ook in beeld. Beide mannen hadden duidelijk een uitzonderingspositie vanwege het feit dat zij de landverplaatsingen de gehele reis niet met de bus, maar met een personenauto deden.

Bij de afvaart stond een flink aantal mannen en vrouwen op het achterdek buiten. Het prachtige weer maakte het mogelijk om daar

optimaal te genieten van alles wat er op en buiten het schip gebeurde en te zien was. En dat was niet te weinig! Het imposante zonovergoten schouwspel van de havens en de scheepvaart deed menig Rotterdams hart sneller kloppen. Toon Kooren en Ruud Glimmerveen gaven deskundig en vooral ter zake doend commentaar.

Het eerste gedeelte van de overtocht verliep rustig; er werd wat gepraat, gekaart, gewinkeld, gedronken en door enkelen zelfs gegokt. Aan het eind van de middag stond de eerste maaltijd van de reis gepland. In het varende restaurant 'Metropolitan' gingen de tongstrelende gerechten in hoog tempo van de counter op de borden en in de monden. Kennelijk maakte de zeelucht hongerig. Tijdens de maaltijd werd Cees Brobbel helaas onwel. De snel aanwezige hulpverleners stelden vast, dat er niets ernstig aan de hand was. Gelukkig kon Cees dus verder met de groep. Dit mede dankzij de goede verzorging van de hulpverle-

ners, die hem tot in de bus vergezelden. Cees nam zich tijdens het verdere verloop van de reis wel enigszins in acht.

Land in zicht

Aan het eind van de maaltijd zag het geoefende oog van Henjo Scholten als eerste het vaste land van Engeland. Tijdens de resterende vaartijd trad het duister langzamerhand in. Aangekomen in het reeds donkere Harwich mocht iedereen weer in de bus om rijdend de Hollandica te verlaten. Maar de controlerende grensambtenaren vonden het toch nodig, dat de paspoorten in hun kleine gebouwtjes werden gecontroleerd. Dat was dus even bus uit en bus in. Na dit oponthoud konden de routeplanners van de bussen op Norwich worden afgesteld. Zij het dat bus 1 een omweg moest maken via Thetford om daar een delegatie meegereisde Spijkenissers af te zetten. Ruim vóór middernacht Engelse tijd bereikten de bussen de plaats van bestemming, het hotel Holiday Inn in Norwich; de standplaats voor drie nachten. De meeste reizigers legden hun vermoeide hoofden direct te ruste Slechts een klein groepje genoot nog korte tijd van een afzakkertje, waarbij zij bemerkten dat de glazen groot en de prijzen niet klein waren. Mogelijk mede in verband daarmee maakten de 'nachtbrakers' het ook niet laat.

VRIJDAG 10 OKTOBER – Norwich en Thetford.

Al onmiddellijk aan het begin van de reis hadden Ed en Bianca Jongeneel keurige reis-/informatiemappen uitgedeeld. Daarin niet alleen veel en duidelijke informatie over de te bezoeken steden, maar ook de dagprogramma's van uur tot uur. Voeg daarbij de mondelinge informatie, die de Jongenelen van tijd tot tijd verstrekten, en het is verwonderlijk dat het op sommige momenten toch nog mis ging. Goed lezen en luisteren is en blijft een hele kunst.

Hoe het zij, het dagprogramma voor vrijdag vermeldde het ontbijt om 08.00 uur, waarna een ochtendbezoek aan het centrum van Norwich zou worden gebracht. Het Engelse ontbijt ging er vlot in. Velen schroomden niet om gebakken worst en dito eieren op hun borden te nemen. Anderen hielden het bij lichtere kost. Het ontbijt is kennelijk ook het moment om allerlei pillen in te nemen. Aan verschillende tafels werd die sport beoefend. Zo kwam er bijvoorbeeld uit de tas van mevrouw Slooter een handvol pillen voor haar Bas. Zij legde ze in de juiste volgorde en zag er vervolgens nauwkeurig op toe, dat de pillen ook in de mond van haar echtgenoot verdwenen.

De bussen hadden slechts een kwartier nodig om van het hotel naar het centrum van Norwich te komen. Vervolgens vermeldde het programma anderhalfuur 'vrije' tijd voor een sightseeing te voet. Die negentig minuten waren lang niet voldoende om alles te zien. Daarom bepaalden de meesten zich tot een snelle kop koffie en een bezoek aan de kathedraal.

De kathedraal, gewijd aan de Heilige Drie-eenheid, bleek een bezoek meer dan waard. De ontvangst bij de ingang door een Nederlands sprekende gids deed de HRM-ers goed. Met een Nederlandstalige brochure in de hand konden de geheimen van het in Normanische stijl opgerichte gebouw eenvoudig ontsluit worden. Niet in de brochure, maar wel opvallend aanwezig: een oudere dame, die een grote koperen teil poetste. Navraag leerde de nieuwsgierigen, dat het ging om een in de verdwenen chocolade-industrie gebruikt mengvat dat thans als doopvont dienst doet. Na Norwich centrum stond al om 12.00 uur voor de Choir Group in het hotel een warme Buffet Lunch klaar. En zelfs niet meer dan vier uur na het ontbijt vonden Chinese gerechten als 'Prawn Mee Goreng, Singaporean Egg Fried Rice en Sweet and Sour Chicken' in grote hoeveelheden hun weg naar de magen. Toch waren er

ook, die zich verbaasd afvroegen waar de eters het allemaal lieten. Het middagprogramma moest enigszins gewijzigd worden, omdat een bezoek aan de bierbrouwerij verviel. Bianca had er druk mee om alles desondanks in goede banen te

leiden. Uiteindelijk wilde een flinke groep gewoon op het gemak naar Thetford reizen voor een rustige wandeling. De rest pakte de bus voor een bezoek aan de St. Georges Distillery in Roudham (whisky)

Beide groepen hadden geen spijt van hun keuze. De wandelaars kregen een toeristische bustocht op de koop toe, terwijl de bezoekers van de distilleerderij zeer te spreken waren over St. Georges.

Om 17.00 uur was het hele gezelschap weer bijeen voor een broodmaaltijd in de Carnegie Rooms; hetzelfde gebouw waar enkele uren later het eerste concert van de reis zou worden gegeven. De broodmaaltijd, aangekondigd als licht en eenvoudig, deed die kwalificaties geen eer aan. Integendeel, de

Thetfordse gastheren en gastvrouwen hadden zich bijzonder ingespannen en met een resultaat dat er mocht zijn en niets van licht en eenvoudig had.

De tijd tot het concert gebruikten de dames voor een bezoek aan het Thetford Ancient House Museum. De mannen kwamen op het podium in de concertzaal bijeen voor een generale repetitie. De opstelling had nog wel enige voeten in de aarde, maar tenslotte slaagden Arie van der Stelt en Leo van Kooij er in om alle zangers op de juiste plek te krijgen.

De formele kennismaking met Everhard Zwart verliep zoals gebruikelijk met een gul applaus, hetgeen een tevreden lach bij hem op het gezicht toverde. Of hij ook zo tevreden was met het instrument, waarachter hij plaatsnam, liet zich in de loop van de avond raden.

Al snel bleek, dat de concertzaal van Carnegie Rooms kon worden gedefinieerd als een werktheater van het zuiverste water. Bij het in sneltreinvaart doornemen van het uitgebreide programma besteedde Arjan met name aandacht aan die omstandigheid. Vanzelfsprekend

deed HRM het tijdens de repetitie ook even met de beide solisten Krenulla (sopraan) en John (tenor) Moorman. Zoals voorspeld liep de zaal redelijk vol. Mooi op tijd (19.45 uur) deed één der gastheren het welkomstwoord en overhandigde vervolgens voorzitter Henk van Merriënboer de microfoon. In het Engels liet deze laatste weten, dat het voor HRM een eer was om in Thetford te mogen optreden. Verder gaf hij uitleg over de naam van het koor. Tenslotte wenste hij iedereen namens het koor een mooie zangavond. Na afloop leek die wens in vervulling te zijn gegaan. Het publiek had genoten van de solisten (zang en piano) en van het koor. Voor het koor was het allemaal geen sinecure. De omstandigheden en het lange programma van achttien koornummers maakten het niet eenvoudig. Geen wonder dat in het tweede gedeelte de vermoeidheid roet in het eten dreigde te gooien. Op zo'n moment ligt concentratieverlies op de loer. Niet zonder moeite wist Arjan Breukhoven zijn zangers bij de les te houden, waardoor de koorprestaties op een aanvaardbaar niveau bleven. Arjan zelf maakte weer op de juiste

momenten en op zijn geheel eigen manier contact met het publiek. Bovendien toonde hij zijn virtuositeit in de pianobegeleiding van de twee zangsolisten. Zonder ook maar iets af te doen aan de prestaties van Krenulla en John Moorman mag toch best gesteld worden, dat Arjan mede verantwoordelijk was voor hun

uitstekende performance.

Waar het gaat om de zangbeleving was het concert in Thetford zeker niet het hoogtepunt van de reis. De warme ontvangst, de gastvrijheid en de vele ongedwongen ontmoetingen maakten echter alles goed. Na enkele uren Thetford voelde iedereen zich er thuis. Henk van Merriënboer gaf daarvan een demonstratie door spontaan de trekking van de raffle (verloting) in handen te nemen. Of ging het hem allemaal wat te langzaam? Mede dankzij de vele schouderklopjes, die de zangers kregen omdat de zang in de zaal best wel goed had geklonken, verlieten de HRM-ers en co Thetford derhalve met een goed gevoel.

Vanwege opkomende slaap aan het eind van een lange drukke vrijdag verliep de terugreis naar het hotel rustig. Bij aankomst zocht bijna iedereen onmiddellijk de verdiende rust van de hotelkamer.

ZATERDAG 11 OKTOBER – Ely

Wie had gehoopt, dat na de lange en vermoeiende vrijdag, de zaterdag op een aan de leeftijd van de grote meerderheid van de reizigers aangepast tijdstip zou beginnen, kwam bedrogen

uit. Het onverbidelijke programma van Bianca Jongeneel verordonneerde: 07.15 uur ontbijt. En dus gingen de wekkers ruimte vóór 07.00 uur af en verschenen koorleden en hun partners op tijd en ogenschijnlijk fris aan het ontbijt. De bussen konden dientengevolge ook volgens schema vertrekken voor de lange (twee uur) rit naar Ely; volgens het reisboek een charmant stadje met een rijke geschiedenis. Cees Brobbel en zijn vrouw bleven in het hotel achter. Zij prefereerden een dag relatieve rust in het hotel. Met de lange tocht in het vooruitzicht zakten de buspassagiers wat onderuit om in een gemakkelijke houding te kunnen genieten van al wat langs zou komen. Dit in de zekerheid, dat zij in goede handen waren van de chauffeurs Jan en Aad en bovendien konden rekenen op de extra service van een drietal busvrijwilligers. De serviceverleners, in bus 1 Jacqueline Groenewegen en Thea Bergwerff (inderdaad dochters van...) en in bus 2 Willis Lathrop, deden gedurende de gehele reis goed en belangrijk werk. Zij stonden hun passagiers met raad en daad terzijde en beheerden de busbar. Willis groeide daarnaast uit tot de komiek van bus 2. Het 'lekkere ding' had regelmatig de lachers op zijn hand. Goed werk dus van de drie vrijwilligers, waarvoor zij veel waardering

van hun medereizigers verdienden en ook daadwerkelijk kregen.

In bus 2 deed Willis Lathrop deze ochtend een poging tot samenzang. Hij gebruikte daarvoor een zangbundel met Nederlandse teksten van Jan Molenaar.. Helaas voor Willis strandde zijn poging in goede bedoelingen. Hij kreeg de zangers zo vroeg in de ochtend niet in grote getale mee.

In Ely liepen de wegen van de reizigers tijdelijk uiteen. Tot 14.00 uur deden verschillende groepen hetzelfde programma, maar wel in een andere volgorde. Dat leidde hier en daar tot enig misverstand, doch nimmer tot ongenoegen. In het inderdaad charmante stadje Ely was immers zoveel te zien en te doen, dat men ogen en met name tijd tekort kwam. Alleen al in de overweldigende kathedraal met het Stained Glass Museum zouden de liefhebbers moeiteloos een gehele dag hebben kunnen doorbrengen. Zeker omdat de kathedraal al enigmatische in het teken stond van de naderende oogstfeesten. De leuke dagmarkt met allerlei plaatselijke en regionale lekkernijen midden in het historische groene centrum trok weer andere liefhebbers. Sommigen van hen namen ook nog het woonhuis van Oliver Cromwell in hun wandeling mee. Jaap van Koppen deed op de markt van zich spreken door de kramen met vlees aan een kritische inspectie te onderwerpen. Hij kwam bij elke kraam tot een positief oordeel.

Na de lunch begon het bij de mannen te kriebelen. Hun concert in de Lady Chapel van de kathedraal kwam nu heel dichtbij. In verband daarmee

eerst ter plekke verzamelen en de goede opstelling maken. De Lady Chapel bleek een grote ruimte met veel daglicht. Aan de wanden honderden beelden, allemaal op één na onthoofd in 1541. In de goede opstelling kon rond 14.30 uur de repetitie beginnen.

Everhard Zwart had dit keert een kistorgel tot zijn beschikking. Al bij de eerste oefentonen werd het enorme verschil duidelijk tussen de zaal in Thetford en de Lady Chapel. Dit was het helemaal; een prachtige akoestiek en een mooie nagalm. Arjan hield de repetitie kort. Na afloop van het inzingen had hij een verrassing in petto. Het eerste lied 'Tebe Pojem' mocht ten gehore worden gebracht in de kathedraal. Keurig in het gelid wandelden de mannen het naar het 'koor' van de kerk, waar HRM opstelde in een grote cirkel. Chaplain David King ging eerst voor in het middaggebed en deed vervolgens de aankondiging voor de zang van HRM. Het 'Tebe Pojem' klonk in de machtige omgeving van de kathedraal als vanouds (vergelijk Keulen 2005). De talloze bezoekers werden er stil van. Het vervolg van de HRM-zang in de Lady Chapel trok een flink aantal bezoekers. Het merendeel bleef

geboeid het hele concert volgen. Zelfs buiten de Chapel bleven mensen, zittend in de zon op het gras, luisteren naar het koor. Dat zegt veel over de prestaties van het koor en het enthousiasme, dat van de zangers afstraalde. Arjan Breukhoven en Everhard Zwart, allebei als in hun beste dagen, leverden hun onmisbare aandelen in wat uitgroeide tot een hoogtepunt van de reis. Het publiek was beloende de zangers met een gul applaus en kreeg van hen weer een beloning in de vorm van een toegift. Zonder meer een HRM-optreden om tevreden op terug te kijken.

In opperbeste stemming ging het aan het eind van de middag terug naar Norwich. In bus 2 leidde Willis Lathrop de samenzang, die deze keer wel redelijk van de grond kwam. Paul van Grevenbroek verzorgde een solo met een hilarisch zangnummer. De twee laatste onderdelen van het dagprogramma waren het diner en een bezoek aan een pub. Voor het diner was natuurlijk iedereen te porren, terwijl het pubbezoek slechts enkele, achteraf teleurgestelde, deelnemers trok.

ZONDAG 12 OKTOBER

Cambridge

Een reis, zeker één met volle dagprogramma's en in een groot gezelschap, brengt de deelnemers volledig uit hun gewone doen. De alledaagse zorgen en het dagelijkse gedoe raken tijdelijk uit beeld, vanwege het volkomen andere ritme en de vele nieuwe indrukken. Zo verging het HRM zonder meer in Engeland. De dagen vervlogen in elkaar en de zondag diende zich aan voordat de reizigers het goed en wel beseften. In die goedmoedstoestand vond niemand het vreemd om op de gebruikelijke rustdag de bus van 09.30 uur te pakken voor een toeristisch bezoek aan Cambridge. Vooraf konden de toeristen nog genieten van hun laatste ontbijt op Engels grondgebied.

Met wat passen meten lukte het Jan en Aad om alle koffers netjes in de bagageruimten te stouwen. Het afscheid van Holiday Inn en Norwich ging niet gepaard met weemoed. In de zakelijke sfeer van het hotel was het goed toeven, maar overdreven gezellig kon het er ook weer niet genoemd worden. Wat de mensen blij maakten was het vooruitzicht van een hopelijk zonnige dag in de eeuwenoude stad Cambridge. Aan het begin van de busreis ging de zon verborgen achter laag hangend bewolking. Dat veranderde drastisch in de buurt van Cambridge. Bij aankomst in de universiteitsstad stond de zon hoog aan de hemel; prima omstandigheden derhalve om op eigen gelegenheid een verkenningstocht te maken. Daarvoor was

twee uur uitgetrokken. In een vrij grote stad met zoveel historie niet al te veel. Dus liet men geen tijd verloren en verspreidden de mensen van de groep zich in snel tempo. De twee uur vlogen om, temeer daar velen behoefte hadden aan een kop koffie en/of wat te eten.

Van het optreden in Cambridge, buiten op het marktplein en zonder begeleiding, had een aantal mannen geen hoge pet op. Zoveel was meer dan duidelijke geworden in de bekende wandelgangen. Desondanks verscheen iedereen op tijd ter plekke. Leo van Kooij zette er de zangers gedecideerd op de gewenste plek en in de juiste opstelling. De mannen, keurig gekleed in koorvest, wit overhemd met rode stropdas en donkere pantalon, vormden als geheel een mooi plaatje voor toegestroomde publiek. Helaas maakte Arjan Breukhoven het plaatje niet compleet. Hij verscheen doodleuk in vrijetijdskleding. Arjan revancheerde zich evenwel tijdens het optreden. Onder zijn strakke leiding ging het buiten eigenlijk wonderlijk goed. Daartoe droeg bij de hoge voorgevel van de Guidhall, die het geluid van het koor weerkaatste naar het marktplein.

Zo groeide het derde 'concert' tijdens de reis, in tegenstelling tot de sombere verwachtingen, uit tot een waardige afsluiting van de eigen muzikale koorprestaties in Engeland. Intussen naderde het tijdstip van het bezoek aan King's Chapel. HRM werd daar om 15.15 uur verwacht. De afstand van de markt tot de kapel kon lopend overbrugd worden. In de kapel had reisleiding goede zitplaatsen voor het gezelschap uit Spijkenisse gereserveerd. De middagdienst met het beroemde koor van jongens en jonge mannen maakte indruk en dat vooral vanwege de excellente koorzang. De prestaties van de jonge zangers stelden de liturgie van de dienst enigszins in de schaduw. Alhoewel toch een flink aantal HRM-ers en partners hun best deden om gedeelten van de liturgie op te pikken. 'Gelovigen' met een katholieke achtergrond waren daarbij in het

voordeel, omdat er enkele bekende onderdelen (bijvoorbeeld de Schuldbelijdenis en de Geloofsbelijdenis) in zaten. Aan het eind van de dienst bij het verlaten van de kapel deed de organist nog een figuurlijke duit in het zakje, terwijl de kapelgangers een echte offergave mochten doen. Niet ver van King's Chapel stonden de bussen klaar voor het allerlaatste onderdeel van het bliksembezoek aan Cambridge en eigenlijk van de gehele reis, een toeristische rondrit met gids. Gedurende de anderhalf uur durende tour met in beide bussen een spreekvaardige gids kregen de passagiers een uitstekende indruk van de groene universiteitsstad. Aan het begin van de avond, het begon donker te worden, verlieten de twee bussen van 'De Snelle Vliet' met hun kostbare lading Cambridge voor de tocht naar Harwich. Onderweg werd een tussenstop gemaakt nabij een

uit de kluiten gewassen wegrestaurant annex shopping-centrum. De rit verliep verder vlekkeloos. Hetgeen ook gold voor het aan boord gaan van de Stena Hollandica. Dit keer geen moeilijke douaniers, maar zonder markeren in de bus aan boord. Met de boardingcards, voorzien van hutnummers, in de hand spoedde iedereen zich spoorwegs naar de plek waar de nacht zou worden doorgebracht. Vervolgens even opfrissen en daarna direct naar het Metropolitan restaurant van de Stena Hollandica voor het afsluitende diner.

Onder de weer uitstekende maaltijd sprak Arjan Breukhoven een dankwoord in tweevoud en zette Ritske Groen zeer attent enkele voor het goede verloop van de reis belangrijke personen in het zonnetje. Toen de toetjes hun weg hadden gevonden, zochten de verzadigde en ook wel vermoeide eters bijna allemaal hun hutten op. Het lijkt geen twijfel, dat zij daar al spoedig in droomland verkeerden.

MAANDAG – 13 OKTOBER – De thuisreis.

En wederom verliep de overtocht onder gunstige weersomstandigheden. Derhalve pakten de mannen en vrouwen van HRM een weliswaar korte, maar toch wel goede nachtrust aan boord van de Hollandica, die verder erg weinig andere passagiers vervoerde.

Aan het ontbijt op de vroege maandagochtend konden nog wel de verhalen gehoord worden van de bovenslapers en hoe zij in hun mandjes waren gekropen. Het mooiste verhaal vertelde Jan Versteeg. Hij had bij het binnenkomen van de hut het bedtrapje achteloos voor een kapstok aangezien en er zijn jas gehangen. De manier, waarop Jan vertelde hoe hij en zijn vrouw uiteindelijk zonder trapje in het goede bed waren gekomen, sprak zijn toehoorders erg tot de verbeelding. Jammer, dat er in de hut van Jan geen verborgen camera was geïnstalleerd.

Tijdens het ontbijt liep de grote veerboot rustig de haven van Hoek van Holland binnen en meerde er zonder noemenswaardige horten of stoten aan. Na een klein half uur

kreeg het gezelschap HRM het sein om naar dek drie te gaan en daar in de bussen te stappen. Dit bij wijze van uitzondering, omdat er weinig vrachtwagens aan boord waren. Vrijwel op schema reden de volle bussen de boot af en het parkeerterrein op. Bus 1 vertrok direct richting Spijkennisse. Bus 2 wachtte even tot hulpvaardige Bianca Jongeneel een parkeerprobleem voor en met Jan Molenaar had helpen oplossen.

Iets na 09.00 uur arriveerden beide bussen kort na elkaar met op de plek waar ze vier dagen eerder het vertrek namen. Op en rond het pleintje nabij gebouw De Kern stonden de afhalers al klaar. Zij zagen toe hoe er ten afscheid handen werden geschud, op schouders werd geklopt en vooral druk werd gezoend. De oplettende toeschouwer kon vaststellen, dat er maandagochtend kennelijk veel meer viel te zoenen dan op donderdagochtend. Dat had de vierdaagse in ieder geval teweeg gebracht.

Zo kwam er om 09.30 uur een eind aan een gedenkwaardige koorreis van Het Randstedelijk Mannenkoor. Een reis, die met dank aan de organisatoren en de begeleiders, zonder problemen en in goede sfeer verliep. Een reis ook, die de onderlinge band van de leden en hun partners verstevigde. Bovendien een reis met op elke dag daadwerkelijk aandacht voor de koorzang.

En daar gaat het bij een mannenkoor toch in de eerste plaats om.

ZINGEN = GENIETEN

Dit genieten kan echter danig worden verminderd voor diegenen die moeite hebben met het lezen van de muziek.

Soms zou het wel fijn zijn om:

- te beschikken over een partituur met grote letters,
- te beschikken over een partituur met alléén jouw partij,
- te beschikken over anderszins aangepaste partituren,
- te beschikken over een CD met daarop de partituur (totaalpartituur of partijpartituur),
- te beschikken over een getransponeerde partituur voor bv een transponerend blaasinstrument

Wellicht zou je de partituur in Klavarskribo (al of niet gesplitst in de partijen)- uitvoering willen hebben om het thuis op je orgel / piano / keyboard te spelen.

Al deze mogelijkheden bestaan. Eén van mijn hobby's is het bewerken en aanpassen van bladmuziek.

Heb je wensen op dat gebied neem dan even contact op met:

Anton van Dijk (2e tenor)

tel 0181-638900

abvandijk@chello.nl

Programma van optredens

Donderdag 11 december 2008, aanvang 20.00 uur

Kerstconcert in de St. Catharijnekerk te Brielle.
o.l.v. Arjan Breukhoven.

Woensdag 17 december 2008, aanvang 20.00 uur

Groot Mannenkoor Kerstconcert bij Kaarslicht in de Grote Kerk, Kerkplein 2, van Maassluis.

Vrijdag 19 december 2008, aanvang 20.00 uur

Kerstconcert in de Antwoordkerk te Hoogvliet o.l.v. Arjan Breukhoven met medewerking van het koor Rejoice

Kerstavond 24 december 2008, aanvang 20.00 uur.

Doopsgezindegemeente Ouddorp. Dorpstienen 3.
Kerkdienst-**Kerstnachtviering**. "laagdrempelig"

Vrijdag 26 december 2008, aanvang 16.00 uur.

Pelgrimskerk Rijerdijk 51 3079 NV Rotterdam-IJsselmonde.
Kerstdienst met 'Het Hollands Christelijk Mannenkoor en het Christelijk Mannenkoor Prins Alexander' olv Arjan Breukhoven.

De moppentrommel

Een nieuwe rubriek om de lachspieren in beweging te houden. Houdt de trommel gevuld.

In een vliegtuig richting Montreal staat ineens een mooie blonde vrouw op en loopt van het economyclass gedeelte naar het businessklas gedeelte en vlijt zich in zo'n comfortabele stoel. Een steward ziet dat en gaat er achteraan. Hij tikt de blondine op haar schouders en vraagt haar ticket. Na dit bestudeerd te hebben zegt hij tegen de dame: 'Sorry mevrouw, maar dit is de businessclass en u heeft een ticket voor economyclass'. De blondine roept: 'Ik ben blond, ik ben mooi, ik ga naar Montreal en ik blijf hier zitten!' De steward meldt dit voorval in de cockpit en de copiloot gaat even poolshoogte nemen. 'Mevrouw', zegt hij, 'waarschijnlijk hebt u de steward niet begrepen, maar uw ticket is niet geldig voor dit gedeelte van het toestel'. U dient zich naar het economiegedeelte te begeven. De vrouw roept: 'Ik ben blond, ik ben mooi, ik ga naar Montreal en ik blijf hier zitten!' De copiloot meldt dit aan de piloot en die zegt: 'wacht maar, pff, ik ben getrouwd met een blonde vrouw. Ik spreek "blonds." De piloot gaat naar de blonde dame en fluistert haar iets in het oor. Zonder slag of stoot staat de vrouw op en begeeft zich onmiddellijk naar het economiegedeelte. De steward en de copiloot vragen de piloot hoe hij dat in godsnaam geflikt heeft. 'Simpel', zegt de piloot, 'ik heb tegen haar gezegd dat de businessklas niet naar Montreal gaat'.

Vijf dagen varen met Jaap van Koppen

Verslag geschreven door: Nico Rexwinkel

Maandag 10 uur kwamen wij aan bij de jachthaven waar het schip van Jaap Koppen ligt aangemeerd. (Met wij bedoelen we Ariëne, Nico, Tineke en Hans). Jaap Koppen stond vanaf zijn schip al vriendelijk te zwaaien. Hij hielp al gauw de koffers aan te pakken met de opmerking: blijven jullie wonen? Er was genoeg ruimte om een

weekje op het schip door te brengen. Het schip is 12.5 meter lang en voorzien van genoeg comfort. Zodra alles aan boord was gingen de trossen los. Jaap begon gelijk te vertellen over zijn hobby, het varen. Onder het praten moest hij het schip uit een voor ons onmogelijke plek manoeuvreren. Met alle rust, die Jaap uitstraalt, lukte het hem om de

jachthaven uit te varen. De vrouwen waren de koffers aan het uitpakken en zorgden meteen voor de koffie. Bij de eerste sluis groette de sluiswachter vriendelijk en begon een praatje met Jaap. Al gauw voeren we door naar de brug van Spijkenisse om richting Oud-Beijerland te gaan. We deden daar nog wat boodschappen en voeren door naar Middelharnis om daar de nacht door te brengen. Rustig voeren we naar het plaatsje Middelharnis en vonden tussen al die boten een plekje waar de boot nog net aangemeerd kon worden. We gingen op het achterdek zitten met een drankje en gooiden een hengeltje uit. Een brasem liet niet gauw op zicht wachten om gevangen te worden en rustig ging Jaap het trapje af naar de zwemvlonder om te helpen de vis binnen te halen. Na een heerlijke maaltijd werd er nog wat gevist, gelezen en opgeruimd. Onder het genot van een

kopje koffie besprak Jaap wat hij de volgende dag van plan was.

Tiengemeten

Hij wilde naar het eiland Tiengemeten om daarna door te varen naar Den Bommel voor de nacht. De volgende ochtend was Jaap al vroeg op en liep rustig met zijn spullen richting douches en wij volgden zijn voorbeeld al gauw. Zodra het ontbijt klaar stond werd er gebeden voor het eten en een veilige vaart. Jaap las nog een dagoverdenking voor en we begonnen met het ontbijt. Bij aankomst op Tiengemeten keken we onze ogen uit naar al het moois wat daar te zien was en genoten van de rust die het eiland uitstraalt.

Verlaten boerderij op Tiengemeten

Het eiland is zeker een bezoek waard. Er werden wat foto's gemaakt van een groot houten paard en van een step voor 4 personen. We bekeken nog wat foto's en boeken van het eiland

in het bezoekerscentrum. Het eiland is alleen via een pont of boot te bereiken

Jachthaven Den Bommel

Na een aantal uren zijn we door gevaren naar Den Bommel. We zijn daar even naar het beeld van Olie B. Bommel geweest.

En voordat we het wisten was het weer donker. We aten met elkaar en speelden spelletjes tot in de late uurtjes.

Jaap vertelde dat hij de volgende dag naar Bruinisse wilde varen. Het werd elke avond zo'n beetje half 1 voordat we onze bedden op zochten. 's Morgens om 9 uur stonden we op om te douchen, ontbijten en dan gingen de trossen los.

Nu moesten we wel een paar sluizen door om in Bruinisse te komen. Er stond die dag veel wind en er was veel regen, maar als ervaren kapitein van het schip voer Jaap ons veilig en netjes de sluizen in en gaf ons aanwijzingen bij het

aanmeren en losmaken zodra dat nodig was.

In Bruinisse kregen we van de havenmeester een plek aangegeven waar de wind voor veel problemen kon zorgen maar ook daar bleef Jaap rustig en gezamenlijk kregen we het schip aangemeerd en konden we boodschappen doen. Bij terugkomst zaten Jaap en Hans te kaarten en zongen wat liedjes van het koor.

Via het drukke water van het Hollands Diep voeren we naar Strijensas. Af en toe moest er naar de kombuis geroepen worden of er niks op het gas stond. De reden hiervoor was dat er grote golven op ons afkwamen van andere grote schepen. Ariëne en Tineke liepen dan gauw naar de kombuis om dingen vast te zetten zodat er niets kon omvallen of weg rollen. Helaas waren we te laat in Strijensas om daar door de sluizen te gaan om de nacht door te brengen in Strijen.

Jachthaven Strijensas

We verbleven die nacht in een prachtige jachthaven. We hadden wat moeilijkheden met de kabels van de stroom maar door het juiste inzicht van Tineke hadden we toch stroom. Bij de avondwandeling van onze laatste avond waren er prachtige luchten te zien met laag overvliegende ganzen met luid klappende vleugels. Die avond, onder het genot van een heerlijk

glaasje wijn, deelden we onze ervaringen van de afgelopen dagen. We lieten diverse dagen de revue passeren. Vijf verschillende mensen, vijf dagen op een schip, die genieten van de natuur ondanks regen en wind. Zij lieten zich hierdoor niet beïnvloeden.

Dordtse Kil

De terugtocht verliep snel ondanks het onweer. We voeren via de Dordtse Kil en de Oude Maas weer terug naar Geervliet. Hans zat achter het roer, hij mocht de laatste mijlen varen met Jaap naast hem. Onder het varen werd het schip schoon gemaakt, opgeruimd en koffers ingepakt. Aangekomen in de jachthaven nam Jaap het stuurwiel over en manou-

vreerde hij weer met klasse zijn schip naar haar ligplaats. Het afscheid viel ons zwaar. Jaap zwaaide ons weer net zo vriendelijk uit als bij aankomst en lieten hem alleen achter. Wij kijken terug naar een boottocht die ons nog lang van gesprekstof zal voorzien. Te gast zijn bij Jaap van Koppen op zijn schip is een ervaring om nooit te vergeten.